

2005-2006

Missa

Le Concert Spirituel . Hervé Niquet
Campra, Charpentier

woensdag 26 april 2006

Missa . Seizoen 2005-2006

The Tallis Scholars
Palestrina, Allegri
zondag 11 september 2005

Le Concert Spirituel . Hervé Niquet
Campra, Charpentier
woensdag 26 april 2006

Koor en Orkest Collegium Vocale Gent
Philippe Herreweghe
Bach
dinsdag 30 mei 2006

Le Concert Spirituel

Hervé Niquet muzikale leiding

Stéphanie Révidat, Hanna Bayodi dessus

François-Nicolas Geslot haute-contre

Emiliano Gonzalez-Toro taille

Benoît Arnould basse

Marc-Antoine Charpentier (1643-1704)

Motet pour l'offertoire de la Messe Rouge
(Motet pour une longue offrande), H434

20'

Magnificat, H77

20'

pauze

André Campra (1660-1744)

Requiem

40'

begin concert **20.00 uur**
pauze omstreeks **20.45 uur**
einde omstreeks **21.50 uur**

inleiding door **Dirk Moelants** . **19.15 uur** . **Foyer**
teksten programmaboekje **Dirk Moelants**
coördinatie programmaboekje **deSingel**

gelieve uw **GSM** uit te schakelen!

Cd's

Bij elk concert worden cd's te koop aangeboden door
't KLAVerVIER, Kasteeldreef 6, Schilde, 03 384 29 70
www.tklavervier.be

Foyer deSingel

enkel open bij avondvoorstellingen in Rode en/of Blauwe Zaal
open vanaf 18.40 uur

kleine **koude of warme** gerechten te bestellen vóór 19.20 uur
broodjes tot net vóór aanvang van de voorstellingen en tijdens
pauzes

Hotel Corinthia (Desguinlei 94, achterzijde torengedouw ING)

- Restaurant HUGO's at Corinthia
open van 18.30 tot 22.30 uur
- Gozo-bar
open van 10 uur tot 1 uur, uitgebreide snacks tot 23 uur
deSingelaanbod: tweede drankje gratis bij afgifte van uw
toegangsticket van deSingel voor diezelfde dag

Het 'Bal à la Française', koninklijke kalender van 1682, gravure van Pierre Landry

De grandeur van de religieuze muziek in de Franse barok: Charpentier & Campra

De Franse muziek van de hoog-barok wordt door de Fransen zelf ook wel eens de **"musique française classique"** genoemd, dit ter onderscheid van het 'Duits-Oostenrijkse' classicisme van de late achttiende eeuw. De muziek uit de periode van Lully tot Rameau heeft dan ook een zeer eigen Frans karakter, niettegenstaande de eindeloze discussies over de Italiaanse invloed en de ontwikkeling van de 'goûts réunis', de fusie van Italiaanse en Franse elementen (met respectievelijk Corelli en Lully als sleutelfiguren), onder meer door François Couperin. Enkele zaken die typerend zijn voor de Franse muziek uit deze periode zijn: het belang van dansritmes (bijvoorbeeld courante, bourrée, menuet,...) en de bijbehorende (hof)dansen. De typische prosodie van de Franse taal overheerst de ritmisch-melodische opbouw van de muziek, wat leidt tot een zangstijl die eerder syllabisch is en waarin kleinere intervallen domineren, zeker in vergelijking met de Italiaanse muziek. In de instrumentale muziek is er de dominantie van de gamba als virtuoos solo-instrument tegenover de 'Italiaanse' viool. Ook typisch Frans is de dominantie van de hofmuziek. Door de sterk centralistische organisatie van het land, kwamen alle componisten en muzikanten met talent en ambitie vroeg of laat aan het hof terecht. Het is dan ook aan dit hof dat de typische Franse genres ontwikkeld worden, zoals de Franse opera's met hun talrijke balletten en voorname zangwijze en de instrumentale muziek met haar suites van dansbewegingen en karakterstukken.

De Franse religieuze muziek, met als centraal genre het **motet** (een beetje het equivalent van de Duitse cantate), staat vandaag een beetje in de schaduw. In de barokperiode zelf was het echter één van de centrale genres in het muzikale leven. Binnen het Franse motet moeten we een onderscheid maken tussen de 'petits' en 'grands motets'. Het 'petit motet' gebruikt één

of enkele solostemmen met een continuo begeleiding, en eventueel de toevoeging van instrumentale solopartijen. Het is echter vooral het **'grand motet'** dat de grandeur van het Franse hof doet uitstralen. De meeste 'grand motets' vertrekken van psalmteksten. De verschillende verzen ervan worden in aparte taferelen op muziek gezet voor solostemmen, koor en orkest. Het koor is vijfstemmig (ook een typisch Frans element, tegenover de overheersing van vierstemmigheid in andere landen) en bestaat uit een 'grand' en een 'petit choeur'. De textuur is grotendeels homofoon en sluit aan bij het ritme van de spraak. Ook het orkest is vijfstemmig en verdubbelt meestal het koor in de tutti's, daarnaast begeleidt het de solisten en brengt ook zelfstandige 'symphonies'. We krijgen dus in feite dezelfde onderdelen als in de toenmalige opera. Het doel is dan ook niet in de eerste plaats liturgisch.

De ontwikkeling van de Franse religieuze muziek in de eerste helft van de zeventiende eeuw is een beetje duister. We bezitten ook erg weinig bronnen uit deze periode, de muziek werd immers niet gedrukt, dit om de eenvoudige reden dat de familie Ballard die een monopolie bezat op muziekdruk, niet geïnteresseerd was in missen en motetten. Grosso modo bleef de muziek echter erg conservatief, men baseerde zich op het werk van Du Caurroy (1549-1609), die een polyfone stijl aanhield in de Franco-Vlaamse renaissance traditie, met toevoeging van dubbelkorigheid. De expressiviteit en recitatiefstijl van de Italiaanse vroeg-barok is echter niet terug te vinden, het gebruik van instrumenten blijft grotendeels beperkt tot het verdubbelen van zangstemmen en ook het gebruik van een basso continuo sijpelt slechts door halverwege de zeventiende eeuw. Wat verassend is het een man geboren in Borgloon die de Franse religieuze muziek grondig zal hervormen, **Henry Du Mont** (ca.1610-1684). In onze contreien heerste destijds veel meer Italiaanse invloed dan in Frankrijk, recitatiefstijl en basso continuo waren hier al ingeburgerd. Zo werd Du Mont in Parijs de grondlegger van zowel de 'petits' als de 'grands motets' - de genres die verder werden ontwikkeld door onder meer Jean-Baptiste Lully, Michel de Lalande en

Marc-Antoine Charpentier en als basis zullen dienen voor andere genres binnen de religieuze muziek.

Over de jeugd van **Marc-Antoine Charpentier (1643-1704)** zijn weinig details bekend. Belangrijk is wel dat hij rond zijn vijftienvintigste een drietal jaren in Italië verbleef, waar hij zich liet doordringen van de Italiaanse muziek van onder meer Carissimi. Terug in Parijs kwam hij in dienst van de invloedrijke adellijke familie De Guise, die op dat moment één van de grootste privé-muziekgezelschappen in Frankrijk onder haar hoede had. Via de familie De Guise kwam Charpentier in contact met de 'Troupe du Roy' (in 1680 herdoopt tot 'Comédie-Française'), het theatergezelschap van Molière. Hij zal zowat twintig jaar lang muziek leveren voor dit gezelschap, maar kwam hierdoor ook in conflict met de vorige huiscomponist van het gezelschap, de machtige Jean-Baptiste Lully. Charpentier waagde het immers om in sommige stukken muziek van Lully te vervangen door de zijne... Het resultaat was dat de koning (op vraag van Lully) allerlei beperkingen oplegde op het gebruik van muzikanten door het theatergezelschap. Hoewel Charpentier geregeld in de buurt van het hof opduikt, zal hij nooit een officiële hof functie bekleden. Hij stelde zich kandidaat voor de post van 'sous-maître' van de hofkapel in 1683, maar moest zich officieel wegens ziekte terugtrekken van het examen. Kwatongen beweren echter dat Lully hem niet in zijn buurt duldde, eigenaardig genoeg ontvangt Charpentier twee maand later een royaal pensioen van de koning 'voor bewezen diensten'... Hij bekleedde echter wel allerlei kleinere posities, met name in jezuïetenkerken en -colleges, maar hij was ook een tijdje muziekleraar van Philippe d'Orléans, de latere regent van Frankrijk. Pas in 1698 krijgt hij een prestigieuze positie toegewezen, namelijk die van 'maître de musique' van de Sainte-Chapelle (de prachtige gotische kapel die zich in het oude justitiepaleis van Parijs bevindt). Het tweede belangrijkste centrum van religieuze muziek, na de koninklijke kapel. Religieuze muziek neemt dus een centrale positie in binnen het oeuvre van Charpentier. In zijn religieuze muziek verwerkt hij

elementen uit zowel Gregoriaanse zang, populaire kerstliederen, Italiaanse oratoria en cantates (de invloed van Carissimi), typisch Franse dansen, archaische polyfonie en de grandeur van de Grands Motets van Versailles. In zijn 'Règles de Composition', een tractaat gericht aan zijn leerling Philippe d'Orléans, schrijft hij dan ook dat "diversiteit de muziek al haar perfectie geeft, terwijl uniformiteit tot saaiheid leidt". Hij beoefende de meest diverse genres binnen de religieuze muziek, bekend zijn zijn Te Deum-zettingen en 'leçons de ténèbres', maar Charpentier componeerde tussen 1670 en 1700 ook tien magnificats. De bezetting van deze magnificats varieert van een 'petit motet' stijl (bijvoorbeeld het 'Magnificat à trois dessus' H75 voor twee sopranen, mezzosopraan en continuo) tot het grootste 'Magnificat à 8 voix et 8 instruments' H74. Het **Magnificat H77** dat waarschijnlijk uit de late jaren 1680 dateert, gebruikt het traditionele 5-stemmige koor en orkest met strijkers en blazers, zoals steeds ondersteund door de basso continuo. Charpentier zou in zijn carrière ook meer dan 200 motetten componeren, in diverse subgenres, zo schreef hij ook zowat 35 dramatische motetten en zowat 85 gelegenheidsmotetten, zoals het '**Motet pour l'offertoire de la Messe Rouge**' (ook wel 'Motet pour une longue offrande' of 'Paravit Dominus in iudicio thronum suum', naar de Latijnse tekst, genoemd). Dit werk dateert uit de laatste fase in het leven en de carrière van Charpentier, zijn periode als kapelmeester van de Sainte-Chapelle. De wat vreemde titel verwijst naar de bijzondere gelegenheid waarvoor het werk gecomponeerd werd. Elk jaar werd op 12 november het parlementaire jaar geopend met een eredienst voor de Heilige Geest, de aanwezigheid van alle magistraten in hun volle, rode, ornaat gaf deze ceremonie de bijnaam 'Messe Rouge'. Ook in dit werk staat de muziek volledig in dienst van de grootsheid van het gebeuren.

André Campra (1660-1744) is nu vooral bekend als operacomponist, met name van opéra-ballets zoals 'l'Europe Galante', en als één van de voorvechters van de 'Goûts Réunis'.

De Italiaanse invloed was hem misschien aangeboren, zijn vader was immers een Italiaans violist en misschien kreeg hij zo het levendige van de Italiaanse muziek mee... Hij werd ook geboren in het zuiden, in Aix-en-Provence en begon zijn carrière in die regio (Toulon, Aix-en-Provence, Arles, Toulouse). In 1691 kreeg hij vier maanden verlof van zijn post als 'maître de musique' aan de kathedraal St.Etienne in Toulouse om zich verder te bekwamen in Parijs. Hij zag echter zijn kans schoon om zich in de hoofdstad te vestigen en werd er enkele maanden later 'maître de musique' aan de prestigieuze Notre-Dame kathedraal. Hij was het die de conservatieve kanunniken van de Notre-Dame er uiteindelijk kon van overtuigen om een strijkersgroep te introduceren in de kerk, ter ondersteuning van het koor. Campra was echter erg aangetrokken tot de opera, hoewel de kerk dit genre als immoreel beschouwde. Aanvankelijk publiceerde hij zijn opera's dan ook anoniem, maar het gerucht ging vlot rond, zo klonk onder meer een liedje met de tekst "Quand notre Archevesque scaura l'Auteur du nouvel Opéra, de sa Cathédrale Campra Décampera". Uiteindelijk verliet hij dan toch de Notre-Dame om zich volledig op de opera toe te leggen. Zijn latere opera's hadden echter nooit meer het succes van opéra-ballet 'l'Europe Galante' of de tragédie lyrique 'Tancrède' en uiteindelijk zou hij in 1723 terugkeren naar de religieuze muziek als 'sous-maître' van de koninklijke kapel. Zijn 'Messe de Requiem' dateert van rond deze periode. Dit werk geldt als één van zijn meesterwerken, en als één van de meesterwerken van de Franse religieuze muziek. Het werk is duidelijk beïnvloed door zijn opera's, ook hier brengt Campra de Franse 'délicatesse' samen met de Italiaanse 'vivacité'. Dit laatste lijkt niet thuis te horen in het beeld dat wij hebben van een requiem. Campra vermengt echter donkere, trage passages met vrolijke noten in een contrastrijk en gesofistikeerd geheel. We zien hierin de geloofsovertuiging van Campra: God belooft de gebeden van de nabestaanden, het geloof in de wederopstanding overwint het verdriet.

Marc-Antoine Charpentier (1643-1704)

Motet pour l'offertoire de la Messe Rouge (Motet pour une longue offrande), H434

1. Prelude

2. Première basse seule

Paravit dominus in iudicio thronum suum, tribulatio et angustia et mors in manibus ejus, nubes et caligo in circuitu sedis ejus: quis poterit resistere, quis non parcebit?

3. Prelude

4a. Chœur

Pluet super peccatores laqueos; ignis et sulphur et vapor fumi et spiritus procellarum pars calicis eorum, bibent omnes peccatores terræ.

4b. Première haute contre, Première taille, Seconde basse

Vidi impium superexaltatum et elevatum sicut cedros libani, et transivi et ecce non erat, quæsi eum et non est inventus locus ejus.

5a. Symphonie

5b. Premier Dessus, Second dessus

Deus justus et patiens numquid irascitur per singulos dies? Ubi sunt misericordiæ tuæ Domine? Speravi in bonitate tua, non confundar in æternum.

1. Prelude

2. Première basse seule

De Heer heeft zijn troon klaargemaakt voor het oordeel, de marteling, de droefenis en de dood in zijn handen, de duisternis en de mist rond zijn stoel: wie zal hem het hoofd kunnen bieden, wie zal niet daarvandaan lopen?

3. Prelude

4a. Koor

Het zal over de zondaars kwellingen regenen; het vuur, het lijden, de geur van rook en de stormen zullen hen ten deel vallen, alle zondaars van de aarde zullen ervan drinken.

4b. Première haute contre, Première taille, Seconde basse

Ik heb de goddeloze uitzinnige gezien die opgegroeid is bij de cederbomen van Libanon. Ik heb rondgezworven en hij was niet bij mij, ik heb hem gezocht en heb zijn huis niet gevonden.

5a. Symphonie

5b. Premier Dessus, Second dessus

Waarom is de rechtvaardige en geduldige Heer elke dag woedend? Waar is jouw genade, Heer? Ik heb mijn hoop gezet in jouw goedheid, ik zal niet van de eeuwigheid vervuld worden.

5c. Chœur

Speravi in bonitate tua, non confundar in æternum.

6a. Simphonie

6b. Seconde haute contre, Seconde Taille, Première basse

Justus es Domine, bonus es Domine, et fortis, et rectus, et
patiens, et misericors. Justitia et pax osculatæ sunt.

Chœur

Virtutem terribilium tuorum eructabunt, memoriam abundantia
suavitatis tuæ lætantes decantabunt. Misericordias Domini in
æternum cantabo, in generationem et generationem annuntiabo
justitiam tuam.

5c. Koor

*Ik heb mijn hoop gezet in jouw goedheid, ik zal niet van de
eeuwigheid vervuld worden.*

6a. Symfonie

6b. Seconde haute contre, Seconde Taille, Première basse

*Jij bent rechtvaardig, Heer, jij bent goed, Heer, sterk, oprecht,
geduldig en barmhartig. De rechtvaardigheid en de vrede
worden één.*

Koor

*Ze zullen de waardigheid van jouw vreselijke daden uitschreeuwen,
ze zullen vol vreugde jouw immense zachtheid bezingen.
Ik zal eeuwig jouw barmhartigheid bezingen, Heer, ik zal jouw
gerechtigheid van generatie tot generatie verkondigen.*

Magnificat, H77

Magnificat anima mea Dominum,
Et exultavit spiritus meus in Deo salutari meo.
Quia respexit humilitatem ancillae suae:
ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes.
Quia fecit mihi magna qui potens est:
et sanctum nomen ejus.
Et misericordia ejus a progenie in progenies
timentibus eum.
Fecit potentiam in brachio suo:
dispersit superbos mente cordis sui.
Deposuit potentes de sede,
et exaltavit humiles.
Esurientes implevit bonis:
et divites dimisit inanes.
Suscepit Israel puerum suum,
recordatus misericordiae suae.
Sicut locutus est ad patres nostros,
Abraham et semini ejus in saecula.
Gloria Patri et Filio et Spiritui Sancto,
sicut erat in principio et nunc et semper
et in saecula saeculorum.
Amen.

*Mijn ziel maakt groot de Heer,
en mijn geest heeft zich verblijd over God, mijn Heiland.
Omdat hij heeft omgezien naar de lage staat zijner dienstmaagd:
want zie, van nu aan zullen mij zalig prijzen alle geslachten.
Omdat grote dingen aan mij gedaan heeft de Machtige:
en heilig is zijn naam.
En zijn barmhartigheid van geslacht tot geslacht
voor wie Hem vrezen.
Hij heeft een krachtig werk gedaan door zijn arm:
en Hij heeft hoogmoedigen in de overlegging huns
harten verstrooid.
Hij heeft machtigen van de troon gestort
en eenvoudigen verhoogd.
Hongerigen heeft Hij met goederen vervuld:
en rijken heeft Hij ledig weggezonden.
Hij heeft zich Israël,
zijn knecht, aangetrokken,
om te gedenken aan barmhartigheid.
Gelijk Hij gesproken heeft tot onze vaders
voor Abraham en zijn nageslacht in eeuwigheid.
Ere zij de Vader, de Zoon en de Heilige Geest,
zoals het was in den beginne, en nu, en altijd
en in eeuwigheid der eeuwigheden.
Amen.*

André Campra (1660-1744)

Requiem

Introit

Requiem aeternam
Dona eis, Domine,

Et lux perpetua
Luceat eis.

Te decet hymnus,
Deus, in Sion,

Et tibi reddetur votum
In Jerusalem.

Exaudi orationem meam;
Ad Te omnis caro veniet.

Kyrie

Kyrie eleison

Christe eleison

Kyrie eleison

Intredezing

*Geef hen
eeuwige rust, Heer,*

*en moge uw Licht
altijd op hen schijnen.*

*Aan U behoort het dit lied op te dragen,
God in Sion,*

*Lof en eer brengen wij U
in Jeruzalem.*

*Aanhoor mijn gebed dat ik U zing;
tot U keert alle leven weer.*

Kyrie

Heer, heb erbarmen,

Christus, heb erbarmen,

Heer, heb erbarmen.

Graduel

Requiem aeternam
Dona eis, Domine,
Et lux perpetua
Luceat eis.

In memoria aeterna
Erit justus,

Abauditioni mala
Non timebit

Offertoire

Domine Jesu Christe,
Rex gloriae,
Libera animas
Omnium fidelium defunctorum
de poenis inferni
Et de profundo lacu.

Libera eas de ore leonis ;
Ne absorbeat eas tartarus,
Ve cadant in obscurum.

Sed signifer sanctus Michael
Representet eas
In lucem sanctam
Quam olim Abrahae
Promisisti,
Et semini ejus,

Graduale

*Geef hen
eeuwige rust, Heer,
en moge uw Licht
altijd op hen schijnen.*

*De rechtvaardige zal
eeuwig herinnerd worden,*

*kwaadsprekerij heeft hij
niet te vrezen.*

Offerzang

*Heer, Jezus Christus,
koning vol heerlijkheid,
bevrijdt de zielen
van alle overledene getrouwen
van de verterende straf
en de bodemloze put.*

*Redt hen van de muil van de leeuw;
dat het kwade hen niet zou verteren,
en zij niet in de duisternis zouden vallen.*

*Maar laat de heilige tekendrager Michael
hen verwelkomen
in het eeuwige licht
zoals U eens beloofde
aan Abraham
en zijn nageslacht,*

Hostias et preces, tibi
Domine,
Laudis offerimus;

Te suscipe
pro animabus illis
Quarum hodie memoriam
facimus,

Fac eas, Domine,
de morte transire ad vitam.

Sanctus

Sanctus, sanctus, sanctus,
Dominus Deus Sabaoth,

Pleni sunt caeli et terra
Gloria tua.

Hosanna in excelsis.

Benedictus qui venit
in nomine Domini.

Hosanna in excelsis.

*Heer, U ter ere
bieden wij aan
onze inzet en gebeden;*

*Neemt U deze aan
voor het zieleheil van hen
die wij op deze dag gedenken,*

*Heer, maak dat ze
de weg van dood naar Leven gaan.*

Sanctus

*Heilig, heilig, heilig
is de Heer, de God der hemelse machten,*

*Vol zijn hemel en aarde
van uw heerlijkheid.*

Hosanna in de hoge.

*Gezegend Hij die komt
in de naam van de Heer.*

Hosanna in de hoge.

Agnus Dei

Agnus Dei,
Qui tollis peccata mundi
Dona eis requiem sempiternam.

Agnus Dei

*Lam Gods,
dat wegneemt het kwaad van deze wereld,
geef hen eeuwige rust.*

Communion

Lux aeterna luceat eis
Domine,

Cum sanctis tuis
In aeternum

Quia pius es.

Requiem aeternam
Dona eis, Domine,

Et lux perpetua
Luceat eis.

Cum santis Tuis
In aeternum,

Quia pius es.

Communie

*Het eeuwig licht moge
op hen schijnen, Heer,*

*mogen zij thuis zijn
bij de gelukzaligen,*

Gij die onze eerbied waard bent.

*Geef hen
eeuwige rust, Heer,*

*En moge het licht
hen eeuwig verlichten.*

*Mogen zij thuis zijn
bij de gelukzaligen,*

Gij die onze eerbied waard bent.

Le Concert Spirituel

Le Concert Spirituel, in 1987 opgericht door Hervé Niquet, is al jarenlang één van de belangrijkste referenties voor de interpretatie en uitvoering van barokmuziek. Het ensemble, gelieerd aan het Centre de Musique Baroque in Versailles, werkt samen met de musicologen van dit centrum en is regelmatig te zien en te horen in de Chapelle Royale en in de Opéra Royal van het paleis van Versailles. Le Concert Spirituel was te gast op de meest prestigieuze barokfestivals ter wereld, zoals de festivals van Ambronay, Montecarlo, Orne, Rome, Utrecht, Sevilla, Londen, Boston, Parijs, Marokko en Vlaanderen. Ze traden op in grote concertzalen als het Concertgebouw in Amsterdam, het Paleis voor Schone Kunsten in Brussel, de Opera in Avignon, het Auditorium in Lyon, de Opéra-Comique, het Théâtre du Châtelet en la Cité de la Musique in Parijs, het Palais des Papes in Avignon, l'Arsenal te Metz en de Library of Congress in Washington. Ze brengen een zeer breed repertoire, van Lully tot Rossini. Het ensemble verzorgde talrijke opnamen voor Glossa Music en was genomineerd voor een Grammy Award met 'Sérénades chez Marie Leczinska' van Boismortier. Le Concert Spirituel werkt regelmatig mee aan operaproducties in de Franse operahuizen. Zo speelden ze 'Medée' van Charpentier, 'Pigmalion' van Rameau, 'Callirhoé' van Destouches, 'Proserpine' van Lully en 'Sémélé' van Marin Marais. In 2005 was het ensemble te gast in verschillende Europese landen met oa. de onuitgegeven 'Grands Motets' van Demarest. Tijdens de zomer 2005 toerden ze met 'Watermusic' en 'Fireworks' van Händel. Deze zomer staan exclusieve samenwerkingen op het programma met het Festival Sinfonia in Périgord en met het Festival Baroque de Saint Maximin la Sainte Baume. Le Concert Spirituel is in residentie in Montpellier en wordt gesubsidieerd door DRAC Languedoc-Roussillon/Ministère de la Culture, Communauté d'Agglomération de Montpellier, Conseil Régional de Lorraine, Ville de Paris en le Sénat. Le Concert Spirituel krijgt de steun van de Fondation BNP Paribas.

Hervé Niquet

Hervé Niquet is van vele markten thuis. Hij bespeelt het klavecimbel net zo goed als het orgel, dirigeert en componeert. Hij heeft tevens lyrische zang gestudeerd. Al vroeg concentreerde hij zich op koor- en orkestdirectie. In 1980 werd hij benoemd tot 'chef de chant' aan de Opéra National de Paris. In 1987 richtte hij Le Concert Spirituel op, aanvankelijk met het doel om het repertoire van het Franse Grand Motet van de zeventiende en achttiende eeuw nieuw leven in te blazen. Niquet werkte zich op tot een van de grootste specialisten van het Franse barokrepertoire. Zijn opnamen van werken van

Lully, Rameau, Campra en Gilles gelden als referentie-opnamen. In 2002 richtte Niquet in Montréal La Nouvelle Sinfonie op, een Canadees orkest met een veertigtal musici, met als doel de Franse barokmuziek in Noord-Amerika bij een breder publiek bekend te maken. Niquet werd als gastdirigent uitgenodigd door de Boston Händel & Haydn Society Ensemble Tafelmusik, de Compagnie Opéra-Atelier, Vlaams Radio Orkest en Koor, Orchestre Baroque du Grand Théâtre de Genève, Orchestre Symphonique et Lyrique de Nancy en het Orchestre Philharmonique de Monte-Carlo. In 2004 werd Niquet tot chefdirigent van de Beethoven Academie benoemd. Hij wijdt zich met dit orkest aan symfonieën van Beethoven, Mozart, Schubert en Mendelssohn en legt zich tevens toe op het herontdekken van het Belgische symfonische repertoire uit de periode van 1850 tot 1950. Niquet dirigeerde reeds een groot aantal opera's van Rameau, Clérambault, Boismortier, Charpentier, Lully, Monteverdi, Purcell, Haydn, Händel en Rossini. Zijn recente uitvoering van Purcell's 'King Arthur' met Véronique Gens en Peter Harvey in het Concertgebouw van Amsterdam, in de opera van Rouen en in het Arsenal van Metz oogstte veel bijval. Komende projecten zijn 'Das Lied von der Erde' van Mahler met het Orkest van Kanazawa en tenor Christoph Prégardien, 'Callirhoé' van Destouches in het Arsenal van Metz en in de Opera van Montpellier, 'Proserpine' van Lully in de Cité de la Musique, 'Sémélé' van Marin Marais op de festivals van Beaune en Montpellier en in het Théâtre des Champs-Élysées.

Stéphanie Révidat

Sopraan Stéphanie Révidat studeerde zang aan het conservatorium van Lyon en vervolgde zich bij Margreet Honig in Amsterdam. Révidat begon haar solistencarrière in 1992 in barok- en klassiek repertoire van Bach, Monteverdi, Rameau, Pergolesi tot Gluck, Haydn en Mozart in zowel oratoria als opera's. Verbonden aan het Atelier Lyrique en vervolgens aan de Opéra National de Lyon deed Révidat veel podiumervaring op. Ze zong onder leiding van Louis Langrée, Frans Brüggen, Kent Nagano (Opéra National de Lyon), William Christie (Les Arts Florissants), Jean-Claude Malgoire (La Grande Ecurie et la Chambre du Roy), Hervé Niquet (Le Concert Spirituel), Michel Plasson (Opéra de Toulouse) en Christoph Rousset (Les Talens Lyriques). Révidat verleende haar medewerking aan een groot aantal cd-opnamen, waaronder de motetten van Daniélis met Les Talens Lyriques, de motetten van Delalande met Le Parlement de Musique, madrigalen van D'India, 'Il sant Alessio' van Landi en 'Zoroastre' van Rameau, telkens met Les Arts Florissants en 'Alceste' van Händel met Le Concert de l'Hostel Dieu.

Hanna Bayodi

Sopraan Hanna Bayodi studeerde bij Glenn Chambers en Christiane Patard. Na haar studie aan het conservatorium van Parijs won ze het Internationale Oratorium Concours van Clermont-Ferrand in 2003. Kort daarop zong ze in 'Les Boréades' van Rameau onder leiding van William Christie in Caen, New York en Londen. Verdere concerten waren 'La Pastorale de Noël' van Charpentier in het Théâtre des Champs-Élysées, 'King Arthur' van Purcell in het Concertgebouw Amsterdam aan de zijde van Véronique Gens, 'Médée' van Charpentier onder leiding van Hervé Niquet en 'Les Paladins' van Rameau, een productie van het Théâtre du Châtelet. Hanna Bayodi wordt regelmatig uitgenodigd door ensembles als Le Concert Spirituel en Folies Françaises en was te gast op het Festival d'Art Sacré de Paris, Festival de Sablé en de festivals van Utrecht, Montpellier, Bremen, e.a. Bayodi is te horen op opnamen van 'King Arthur', de 'Grands Motets' en het 'De Profundis' van Desmarest met het Concert Spirituel en op een dvd-opname van 'Médée' van Charpentier.

François-Nicolas Geslot

François-Nicolas Geslot studeerde zang bij Arrigo Pola in Italië en bij Anna-Maria Bondi in Parijs. Hij maakte zijn debuut in de 'Dialogues des Carmélites' van Poulenc in Palais Garnier en in 'Salome' aan de Opéra Bastille. Verdere rollen zong hij in 'La finta Semplice', 'les Contes d'Hoffmann', 'Parsifal', 'Arianna auf Naxos', 'Manon', 'la Belle Hélène', 'Carmen', 'Platée'... Geslot was te horen in de Opéra Bastille, Châtelet, Opera van Hamburg, Concertgebouw Amsterdam, Vlaamse Opera en op talloze festivals. Als contratenor werkte hij samen met barokensembles als Les Arts Florissants van William Christie, Il Seminario Musicale, le Concert Spirituel, La Fenice, le Parlement de Musique, les Agréments, Poème Harmonique en ensemble Elyma van Gabriele Garrido. Hij werkte mee aan een opname van de 'Waisenhausmesse' van Mozart, motetten van Saint-Saëns en het 'Te Deum' van Charpentier met le Parlement de Musique, 'le Bourgeois Gentilhomme' van Lully, 'Daphnis et Chloé' van Boismortier met Hervé Niquet en de Mattheuspassie van Telemann onder leiding van Wieland Kuijken.

Emiliano Gonzalez Toro

De tenor Emiliano Gonzalez Toro studeerde aan de conservatoria van Genève en Lausanne en perfectioneerde zich bij Anthony Rolfe-Johnson in Londen. Toro debuteerde onder leiding van Michel Corboz in het vocaal ensemble van Lausanne, eerst als koorlid, vervolgens als solist in onder meer het Requiem van Mozart, missen van Haydn en de Vespers van Monteverdi. Hij was te horen op de festivals van Beaune, Les Folles

Journées en Utrecht. Als operazanger zong hij in 'Midsummernight's dream' van Britten, 'Dido and Aeneas' van Purcell, 'Les contes d'Hoffmann' van Offenbach, Mozarts 'Die Zuberflöte', 'La Traviata' van Verdi, 'Orlando' van Lully en 'Orfeo' van Monteverdi. Toro werkte samen met de dirigenten Michel Corboz, William Christie, Laurent Gay, Laurent Gendre, Marc Minkowski, Hervé Niquet, Christophe Rousset, Luca Pianca en Giovanni Antonini.

Benoît Arnould

Benoît Arnould studeerde zang aan de conservatoria van Metz en Nancy. Parallel studeerde hij orgel en specialiseerde hij zich in barokzang in de klas van Monique Zanetti en studeerde tevens musicologie aan de Sorbonne in Parijs. Als solist debuteerde hij onder leiding van Mikaël Radulescu in de 'Hohe Messe' en het 'Magnificat' van Bach. Sinds 2001 maakt hij deel uit van Le Concert Spirituel onder leiding van Hervé Niquet. Hij werkte mee aan verschillende producties, waaronder de 'Nelsonmesse' van Haydn, het 'Te Deum' van Charpentier, 'Daphnis et Chloé' van Boismortier en 'King Arthur' van Purcell. In 2004 zong hij in het comédie-ballet 'L'amour médecin' van Molière/Lully in een regie van Vincent Tavernier. Verder zong hij in de 'Messiah' van Händel, 'Die Jahreszeiten' van Haydn, het Requiem van Mozart, 'l'Enfance du Christ' van Berlioz, het Requiem van Fauré en de 'Petite Messe Solennelle' van Rossini.

Le Concert Spirituel

muzikale leiding
Hervé Niquet

Koor

soprano
Agathe Boudet
Marie-Pierre Wattiez

haute-contre
Didier Bouture
Eric de Fontenay

taille
Romain Champion
Pascal Richardin

basse-taille
Geoffroy Buffière
Eric Chopin

basse
Marduk Serrano

Orkest

viool
Alice Piérot
Olivier Briand

altviool
Judith Depoutot
Géraldine Roux

cello
Tormod Dalen

blokfluit
Jean-Pierre Nicolas
Pierre Boragno

hobo
Luc Marchal
Benoît Richard

fagot
Nicolas André

theorbe
Caroline Delume
Bruno Helstroffer

orgel
François Saint Yves

www.desingel.be

ABONNEMENTEN

TICKETS

tickets | hoofdingang

Desguinlei 25 . B-2018 Antwerpen

www.desingel.be . tickets@desingel.be

T +32 (0)3 248 28 28 . F +32 (0)3 248 28 00

openingsuren: ma-vr 10-19 uur . za 16-19 uur

administratie v.z.w

Jan Van Rijswijcklaan 155 . B-2018 Antwerpen

T +32 (0)3 244 19 20 . F +32 (0)3 244 19 59

info@desingel.be

deSingel is een kunstinstelling van de Vlaamse Gemeenschap en geniet de steun van

STAD ANTWERPEN

AGFA

Koninkrijk
van België
FOCUS

www.desingel.be

Nationale Loterij
U SPILT U HELP